

การวิจัยที่เกี่ยวกับกรวิจัยนี้

ในการศึกษาความสัมพันธ์ของข้อมูลสองชุดที่มาจากประชากรกลุ่มเดียวกันหรือมาจากประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก อิมบายโคโดยอาศัยค่าทางสถิติ ค่าทางสถิติที่จะแสดงถึงความสัมพันธ์ของข้อมูลสองชุด คือค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ ถ้าข้อมูลสองชุดมีความสัมพันธ์กันก็สามารถนำลักษณะของข้อมูลชุดหนึ่งมาทำนายาลักษณะของข้อมูลอีกชุดหนึ่งได้โดยอาศัยสมการถดถอย (Regression Equation) ในการทำนาย ดังนั้นในวงการศึกษทั้งภายในประเทศและต่างประเทศจึงมีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคะแนนสองชุดหลายท่าน จึงจะนำมาเป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ได้

ในปี พ.ศ. 2496 (ค.ศ. 1953) เอ็ม วี เคอวอลต์ (M.V. De Vault) วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างฐานะทางสังคมกับความสำเร็จทางวิชาการของนักเรียนชั้น 1 ถึงชั้น 12 พบว่ามีความสัมพันธ์กันสูง

ในปีเดียวกัน จี พี โรบ (G.P. Robb) วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างกร

¹M.V. De Vault, "Relationship of Sociometric Status to Selected Factor in Grade 1 Through 12," in Thesis Abstract Series, Indiana University School of Education Studies in Education, Bloomington, Indiana, No. 5, 1953, pp. 47-50.

²G.P. Robb, "Relationship Between Interests and Achievement in Student Teaching" in Thesis Abstract Series, Indiana University School of Education Studies in Education, Bloomington, Indiana, No. 5, 1953, pp. 187-189.

แสดงความสนใจกับความสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนฝึกสอน พบว่า

1. มีความสัมพันธ์กันอย่างมากระหว่างการแสดงความสนใจกับคะแนนเฉลี่ยตลอดสัปดาห์
2. มีความสัมพันธ์กันอย่างมากระหว่างเขาวงกตกับความสัมฤทธิ์ผลในการฝึกสอน
3. มีความสัมพันธ์กันอย่างมากระหว่างเขาวงกตกับการแสดงความสนใจ
4. มีความสัมพันธ์กันบ้างเล็กน้อยระหว่างการแสดงความสนใจกับความสัมฤทธิ์ผลในการฝึกสอน
5. มีความสัมพันธ์กันอย่างมากระหว่างความสัมฤทธิ์ผลในการฝึกสอนกับคะแนนในโรงเรียนของนักเรียนฝึกสอน
6. มีความสัมพันธ์กันบ้างเล็กน้อยระหว่างการแสดงความสนใจกับความสัมฤทธิ์ผลในการฝึกสอน

พ.ศ. 2501 (ค.ศ. 1958) ดับบลิว เค. เคอร์ (W.K. Durr) วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างเขาวงกตกับความสำเร็จในเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับการใช้สมุดทำงาน พบว่านักเรียนจะมีประสบการณ์ในเรื่องศัพท์และการฝึกหัดซึ่งเป็นตัวประกอบสำคัญเพิ่มขึ้นหลังจากใช้สมุดทำงาน นักเรียนที่มีเขาวงกตเหนือค่าเฉลี่ยและมีความสำเร็จในเนื้อหาวิชาจะได้รับประโยชน์มากขึ้นหลังจากการใช้สมุดทำงาน แต่นักเรียนที่มีเขาวงกตต่ำกว่าค่าเฉลี่ยถึงแม้จะใช้สมุดทำงานหรือไม่ใช้ก็ให้ความสำเร็จในเนื้อหาวิชาเหมือนกัน

---

³W.K. Durr, "The Use of Arithmetic Workbooks in Relation to Mental Ability and Achievement Levels, Journal of Educational Research, 51 : 561 - 67, April, 1958.

ต่อมาในปี พ.ศ. 2504 ภิญโญ สาธิต⁴ วิจัยที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ผลการสอบชั้นเตรียมอุดมของกระทรวงศึกษาธิการคิดโดยเฉลี่ยกับผลการสอบในมหาวิทยาลัยนี้ ทุกๆภาคคิดโดยเฉลี่ยมีค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ 0.38 และผู้ที่สอบข้อสอบชั้นเตรียมอุดมของกระทรวงศึกษาธิการได้คะแนนรวมทั้งแคร์อยละ 70 ขึ้นไป มีโอกาสที่จะเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จนสำเร็จปริญญาตรีออกไปโดยจะไม่สอบตกเลย ไม่ว่าในการสอบคราวใดๆ ร้อยละ 44.16

สองปีต่อมา ในปี พ.ศ. 2506 ประคัม ทองใบ⁵ ได้วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกและคะแนนสอบไล่ปลายปีเฉลี่ยวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ 1 ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ได้แก่วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ โรงเรียนฝึกหัดครูธนบุรี และโรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ 0.36, 0.28, 0.26, 0.59 และ 0.35 ตามลำดับ ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 สำหรับโรงเรียนฝึกหัดครูพระนคร ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ -0.36 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 และ 0.05

⁴ ภิญโญ สาธิต, รายงานการวิจัย C.M.E.E., คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2504 หน้า 94 - 99.

⁵ ประคัม ทองใบ, ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกและคะแนนสอบไล่ปลายปีเฉลี่ยวิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2505 ของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ 1 ในจังหวัดพระนคร ธนบุรี, วิทยาลัยพนธ์สำหรับปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2506.

ในปีเดียวกัน ประสานวงศ์ บูรณพิมพ์⁶ ได้วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นประถมศึกษา 1 ด้วยข้อทดสอบความพร้อมซึ่งคัดแปลงมาจากเมทโรโพลิแตน เรดดิเนส เทส เวอเบิล (Metropolitan Readiness Test Verbal) กับคะแนนสอบไล่ปลายปีเฉลี่ย ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ 0.35 และคะแนนสอบคัดเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนนี้ในชั้นประถมศึกษา 1 ด้วยข้อทดสอบเขาวัวของ โอทิส (Otis (Alpha Test Form)) กับคะแนนสอบไล่ปลายปีเฉลี่ย ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ 0.33

ปีต่อมาในปี พ.ศ. 2507 บุญธรรม ยะคินันท์⁷ ได้วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยในหมวดวิชาเอกของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสนสาขามัธยมศึกษา ในชั้นปีที่ 3-4 กับชั้นปีที่ 1-2 ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

ในปีเดียวกันนี้ ศรีนวล ศิริมิลินทร์⁸ ได้วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษากับคะแนนสอบไล่ประโยคเตรียมอุดมศึกษา

---

⁶ ประสานวงศ์ บูรณพิมพ์, ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นประถมศึกษา 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2505, วิทยานิพนธ์สำหรับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2506.

⁷ บุญธรรม ยะคินันท์, ความสัมพันธ์ระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยในหมวดวิชาเอกของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสนสาขามัธยมศึกษา ในชั้นปีที่ 3-4 กับชั้นปีที่ 1-2 ปีการศึกษา 2503-05, วิทยานิพนธ์สำหรับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2507.

⁸ ศรีนวล ศิริมิลินทร์, ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาและคะแนนสอบไล่ประโยคเตรียมอุดมศึกษาเฉพาะหมวดวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนเตรียมอุดมแผนกวิทยาศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2502-03, 03-04 และ 04-05, วิทยานิพนธ์สำหรับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2507.

ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2502, 2503 และ 2504 ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ 0.56, 0.51 และ 0.47 ตามลำดับ

ในปีเดียวกัน ศรีรัตน์ สัตยพันธ์⁹ ได้วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษากับคะแนนสอบไล่ประโยคเตรียมอุดมศึกษา ในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2502, 2503 และ 2504 ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ 0.38, 0.39 และ 0.25 ตามลำดับ

ในปีเดียวกัน อรุณ เอกไชย¹⁰ ได้ทำการวิจัยทำนองเดียวกับ กรีนวาล ศิริ-มิลินทร์ และ ศรีรัตน์ สัตยพันธ์ โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษากับคะแนนสอบไล่ประโยคเตรียมอุดมศึกษาในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2502, 2503 และ 2504 ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ 0.36, 0.18 และ 0.25 ตามลำดับ

---

⁹ ศรีรัตน์ สัตยพันธ์, ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาและคะแนนสอบไล่ประโยคเตรียมอุดมศึกษา เฉพาะหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนเตรียมอุดมศึกษา แผนกวิทยาศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2502-03, 03-04 และ 04-05, วิทยานิพนธ์สำหรับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2507.

¹⁰ อรุณ เอกไชย, ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาและคะแนนสอบไล่ประโยคเตรียมอุดมศึกษา เฉพาะหมวดวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนเตรียมอุดมศึกษา แผนกวิทยาศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2502-03, 03-04 และ 04-05, วิทยานิพนธ์สำหรับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2507.

พ.ศ. 2508 ทศนิยม สุธีสร¹¹ วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ปลายปีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2507 กับคะแนนสอบไล่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 4 ของนักเรียนพวกเดียวกันนี้ในโรงเรียนสุนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา โดยหาความสัมพันธ์เป็นรายหมวดวิชา คือ หมวดวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ พบว่าการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4 และ 5 ส่วนใหญ่สัมพันธ์กันดี และการเรียนวิชาภาคปฏิบัติในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่ได้เป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนเรียนวิชาการไม่ไต่ดีและสอบตก นอกจากนี้ผู้ที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายแผนกวิทยาศาสตร์เป็นนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 76, 66, 66, 54 และ 68 ในหมวดวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ตามลำดับ ส่วนสายอาชีพเข้ามาจากมัธยมศึกษาปีที่ 3 สายสามัญ เป็นนักเรียนที่คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 46 ในหมวดวิชาการ ดำมาจากมัธยมศึกษาสายอาชีพจะคะแนนหมวดวิชาการไม่ต่ำกว่าร้อยละ 48

ในปี พ.ศ. 2509 วิรัช บุญสมบัติ¹² วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกกับคะแนนสอบปลายปีของนักเรียนเตรียมอุดมศึกษาแผนกวิทยาศาสตร์ ปีการศึกษา

¹¹ทศนิยม สุธีสร, ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ปลายปีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2507 กับคะแนนสอบไล่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของนักเรียนพวกเดียวกันนี้ในโรงเรียนสุนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา, วิทยานิพนธ์สำหรับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508.

¹²วิรัช บุญสมบัติ, ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาและคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2508, วิทยานิพนธ์สำหรับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508.

2507 ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ 0.96

ปีต่อมาในปี พ.ศ. 2510 ไพฑูรย์ บุญเวศ¹³ วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลปะ ปีการศึกษา 2506 กับคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย พบว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ในหมวดวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษและสังคมศึกษา และคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยทางก็มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในมหาวิทยาลัยในชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ในระดับปานกลาง นอกจากนี้คะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพในการทำนายผลการเรียนในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ได้ดีทีเดียว

ในปีเดียวกัน นางลักขณ์ พงษ์สามารถ¹⁴ วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนตลอดปีของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกวิทยาศาสตร์และแผนกศิลปะ โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กับผลการเรียนตลอดปีของตนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในหมวดวิชาสังคมศึกษา ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และศิลปะ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์น้อย สมควรที่จะต้องหาสาเหตุปรับปรุงแก้ไขและทำการวิจัยต่อไป

¹³ ไพฑูรย์ บุญเวศ, ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลปะ ปีการศึกษา 2506 และผลการเรียนเมื่อเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 คณะอักษรศาสตร์ เฉพาะหมวดวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษและสังคมศึกษา, วิทยานิพนธ์สำหรับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510.

¹⁴ นางลักขณ์ พงษ์สามารถ, ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนตลอดปีของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกวิทยาศาสตร์และศิลปะ โรงเรียนสาธิต จุฬา กับผลการเรียนตลอดปีของตนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 5 รุ่นปีการศึกษา 2508-2509 , วิทยานิพนธ์สำหรับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510.

จากรายงานการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่ามีผู้ทำการวิจัยหาความสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 น้อยมาก และที่เท่ากันนั้นก็เป็นการวิจัยเฉพาะในโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่งเท่านั้น ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรว่าควรจะหาความสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลางทั้งหมด ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปใช้ประกอบการแนะแนวได้กว้างขวางกว่าผลที่ได้จากการวิจัยเฉพาะในโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่งเท่านั้น